อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศศ

อยู่ดีอย่างรอดพ้นจากภัย

การอยู่ดีอย่างรอดพ้นจากภัยต่างๆ เป็นเรื่องที่ทุกคนจำเป็นต้องให้ความสำคัญ เพราะไม่มีใครอยากเสียทรัพย์ เจ็บตัว เจ็บใจ พิการ หรือเสียชีวิต เคล็ดลับเพื่อความอยู่รอดนั้นสามารถเรียนรู้จากคนอื่นได้โดยตัวเองไม่ต้องเจ็บตัวก่อน

หนังสือ "รู้ 100 Tricks ชีวิต ปลอดภัย" ของน้ำดื่มตราสิงห์ที่ตีพิมพ์เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ มีประโยชน์มาก ผมขอคัดบางตัวอย่างมาเป็นบทเรียน

เรื่องแรกคือ วิธีการป้องกันภัยจากแท็กซี่ "...ทำได้ดังนี้ (1) คุณจะต้องจดจำสี... ยี่ห้อ... หมายเลขทะเบียนรถแท็กซี่ที่โดยสารให้ดี ขึ้นนั่งแล้วถ้ามีปากกา สมุดก็ควรจะจดไว้ แต่ต้องทำเนียนๆ หน่อย ไม่ใช่ขึ้นนั่งปุ๊บควักกระดาษปากกาแล้วจ้องชื่อ-นามสกุลที่ใบอนุญาตทันที มันก็ออกจะดูเป็นคนขี้กลัวเกินไป

(2) ถ้าจำเป็นต้องนั่งหน้าคู่กับคนขับ ให้อ่านชื่อ-นามสกุล จากใบอนุญาตบนคอนโซลด้านหน้าแล้วจำไว้ ก่อนจะแอบจดบันทึกเอาไว้ (3) คุณควรนั่งเบาะหลังตรงกับคนขับ เพราะเป็นมุมอับ คนร้ายในคราบคนขับแท็กซี่จะทำอะไรไม่สะดวกนักเพราะต้องเอี้ยวตัวมา แล้วควรจะนั่งใกล้ประตู อย่านั่งกลางเบาะและดูระบบล็อกของรถด้วยว่าเป็นแบบไหน (4) หากรู้จักเส้นทางให้ขับไปตามเส้นทางที่เราเป็นผู้กำหนด

(5) กรณีถูกแทะโลม (ไม่ว่าจะเป็นสายตาหรือคำพูด) และหากมีโทรศัพท์มือถือ ให้คุณรีบโทรถึงญาติหรือเพื่อน แต่ให้แกล้งหลอกว่ากำลังคุยกับตำรวจแล้ว ตอนนี้กำลังนั่งอยู่บนรถแท็กซี่ สี...หมายเลข...นัดเจอกันที่ไหน (6) ก่อนลงจากรถแท็กซี่ ควรตรวจตราสิ่งของที่นำติดตัวมาทุกครั้ง (7) ถ้าหากคุณถูกทำร้ายให้พยายามตั้งสติแล้วหาจังหวะเอาคืน อย่างเช่นใช้นิ้วจิ้มตาคนร้าย แล้วรีบเปิดประตูหนีออกจากรถทันที

(8) ถ้าเกิดเหตุฉุกเฉิน ให้พยายามโทรศัพท์แจ้ง 191 หรือ จร.กลาง หมายเลข 1197 แท็กซี่เรดิโอ 1681, สวพ.91, 1644, ร่วมด้วยช่วยกัน 1677..."

เรื่องที่สองคือ "... 'ซุ่มอยู่ที่ลานจอดรถ' เมื่อคุณเดินออกมาจากห้างหลังจากการช็อปปิ้งอันแสนสุข แต่แล้วเมื่อกลับมาที่รถแล้วพบว่ายางรถกลับแบนแต๊ดแต๋ คุณจึงเดินวนดูรอบๆ รถของคุณเพื่อสำรวจว่ายางมันแบนทั้งหมดกี่เส้นกัน ในมือก็ถือโทรศัพท์ ก้มๆ เงยๆ พยายามหาเบอร์คนที่คุณคิดว่าจะโทรเรียกมาช่วย

ประมาณ 5 นาที ผ่านไป... 'สวัสดีครับ... รถเป็นอะไรหรือครับ?'

เสียงนุ่มๆ ทุ้มๆ ดังมาจากทางด้านหน้าคุณ ซึ่งขณะนั้นคุณยังคงก้มมองดูหน้าจอโทรศัพท์

'ให้ผมช่วยไหม??'

'วู้ววว...หนุ่มหล่อน้ำใจงามมาให้ความช่วยเหลือ จะปฏิเสธได้ลงคอหรือเรา' คุณคิดอยู่ในใจ ดังนั้น คุณจึงตอบรับความช่วยเหลือของชายหนุ่มรูปงามมากด้วยน้ำใจคนนี้

ผู้ช่วยคนนี้มีท่าทางภูมิฐาน หน้าตาดีด้วย ในมือถือกระเป๋าเอกสารอยู่หนึ่งใบ (ข้างในจะมีอุปกรณ์ที่จะใช้จี้ปล้นคุณ ทั้งมีด เชือก และเทปกาว เป็นต้น) เขาจะขอนำกระเป๋าไปไว้ในรถคุณก่อน แล้วจึงค่อยช่วยคุณเปลี่ยนยางรถให้จนเสร็จสรรพ จากนั้นก็จะขอติดรถคุณไปลงข้างหลังห้าง

คุณเลยให้เขาติดรถไปด้วยเพื่อเป็นการตอบแทนความมีน้ำใจของเขาที่ช่วยเหลือคุณเรื่องยางรถ ทั้งที่จริงๆ แล้ว เขาคือคนที่ปล่อยยางรถของคุณออกจนหมดเกลี้ยง

คนพวกนี้มักจะเตร็ดเตร่อยู่ในลานจอดรถในห้าง เลือกเหยื่อที่เป็นผู้หญิงที่มาคนเดียว

ถ้าคุณเจอเหตุการณ์เช่นนี้ ต้องลองคิดดูก่อนว่า หากพอมีเพื่อนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้อยู่แถวนั้น ควรรีบปฏิเสธความช่วยเหลือ แล้วรีบเดินกลับเข้าห้างไปทันที หรือไม่ก็รีบเรียก รปภ. ให้มาดูโดยเร็ว

แล้วถ้าคุณปฏิเสธไม่ทัน เขาชิงลงมือช่วยไปแล้ว คุณก็ปล่อยเลยตามเลย ขอตัวเดินไปเรียกให้ รปภ. มาช่วย บอกว่าจะได้ไม่ต้องเหนื่อยมาก

ในกรณีที่เขาขอคุณติดรถไปลงหลังห้าง ถ้าเขายังดื้อดึงนั่งอยู่ในรถให้คุณบอกไปว่า เพิ่งนึกขึ้นได้ว่าลืมซื้อของหรือต้องทำธุระในห้างยังไม่ได้ไปตอนนี้ ให้เขารอก่อนได้ไหม แล้วรีบเดินไปแจ้งกับ รปภ. ทันที..."

เรื่องที่สามคือ ".... 'ปล้นทางประตูหลัง' เพียงไม่กี่นาทีที่รถคุณจอดติดไฟแดงอยู่นั้น เหล่ามิจฉาชีพทั้งหลายซึ่งทำงานกันเป็นทีมสามารถลงมือชิงทรัพย์ไปจากคุณได้อย่างง่ายดาย มีทั้งรูปแบบที่ขี่มอเตอร์ไซค์มากันสองคน หรือขับรถมาพร้อมกับอาวุธครบมือ

คนพวกนี้สามารถเข้าถึงตัวคุณได้อย่างรวดเร็วทางประตูหลังที่หลายคนเลินเล่อลืมกดล็อก แม้สมัยนี้ระบบเซ็นทรัลล็อกจะมีมากับรถทุกคันแล้วก็ตาม มันจะเข้ามาอยู่ในรถของคุณภายในไม่กี่วินาที ไม่รู้ว่าไปฝึกกันมาจากไหนถึงได้ไวนัก แล้วทีนี้ก็เป็นการสะดวกที่จะเอาอาวุธมาจี้จากทางข้างหลัง แถมกดล็อกรถให้คุณด้วย และก็บังคับเอาทรัพย์สินมีค่าจากคุณไป

ไม่ก็บังคับให้คุณขับรถต่อไปยังที่เปลี่ยวปลอดคน แล้วจึงจัดแจงรูดทรัพย์ ข่มขืน หรือฆ่าทิ้งซะ

เมื่อเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับคุณในเวลานั้น คุณคงต้องยอมไว้ก่อนเพื่อรักษาสิ่งที่มีค่าที่สุด นั่นคือ ชีวิตของคุณเอง และพยายามจดจำลักษณะของคนร้ายให้ได้มากที่สุด รวมทั้งทรงผม เสื้อผ้า ตำหนิต่างๆ

แล้วถ้าพวกมันปิดหน้าปิดตาล่ะ?

หากเกิดขึ้นในที่ปลอดคนพวกมันคงทำเช่นนั้นแต่หากเกิดขึ้นบนท้องถนนที่คุณจอดรถติดไฟแดงอยู่ละก็ ไม่มีทางที่มันจะปิดหน้าปิดตามิดชิดเพราะจะเป็นที่ผิดสังเกตและเกิดพิรุธให้คนอื่นๆ สงสัยได้ง่าย

ต่อมาก็ให้จดจำยานพาหนะที่พวกมันนั่งมาว่าเป็นรถชนิดใด ทะเบียนอะไร สีอะไร เก็บทุกรายละเอียดเท่าที่คุณจะทำได้

อีกกรณีหนึ่งถ้าคุณมีสติรู้ตัวเมื่อมันเปิดประตูด้านหลังคุณ สิ่งแรกที่ต้องทำคือปลดเข็มขัดนิรภัย ในขณะที่มืออีกข้างหนึ่งปิดกุญแจรถดับเครื่องและเปิดประตูออกไปทันที แล้วร้องขอความช่วยเหลือจากรถที่ติดไฟแดงอยู่ด้วยกัน แต่ถ้าคุณไม่เร็วพอ ให้คุณรีบเปิดกระจกลง แล้วบีบแตรยาวๆ เพื่อให้คนอื่นๆ รับรู้หรือสนใจว่าเกิดอะไรขึ้น แม้มันจะลงมือในที่แจ้ง มีคนพลุกพล่านก็จริง แต่ถ้ามันกลายเป็นจุดสนใจ จะทำให้ช่องทางการหนีของมันถูกปิดลง เสี่ยงต่อการถูกตำรวจจับ ฉะนั้นพวกมันก็จะล้มเลิกไปเอง..."

ขอให้โชคดีครับ ภัยเหล่านี้อาจลดความรุนแรงลงได้ถ้าเราเรียนรู้ และเตรียมตัวก่อนที่มันอาจเกิดขึ้น "ป้องกัน" ไว้ดีกว่า "แก้ไข" ครับ ●

น้ำจิ้มอาหารสมอง

Loneliness and the feeling of being unwanted is the most terrible poverty.

(Mother Teresa)

ความเหงาเปล่าเปลี่ยวใจและความรู้สึกว่าไม่เป็นที่ต้องการของใครเลย คือความยากจนที่ร้ายแรงที่สุด

เครื่องเคียงอาหารสมอง

เห็นภาพฆาตกรซึ่งรับสารภาพไปจุดธูปของขมาศพแล้วเกิดอารมณ์ทุกที ไม่เข้าใจว่าตำรวจซึ่งเป็นผู้จัดพิธีเช่นนี้ขึ้นทุกครั้งคิดอย่างไร เพื่อให้วิญญาณของผู้ตายไปสู่สุคติ? (ในความเห็นของผมมันควรจะเป็นวิญญาณของฆาตกรไปสู่ภพอื่นมากกว่าจากการถูกตัดสินประหารชีวิต) เพื่อให้ญาติเหยื่อสบายใจว่าได้รับการขอโทษแล้ว?

ในประเพณีของเรา การขอขมากันนั้นก็เพื่อประโยชน์ของผู้ไปขอขมาเพื่อให้เกิดความสบายใจเพราะได้ทำผิดล่วงเกินไป ซึ่งในเรื่องนี้หมายความว่าตำรวจจัดพิธีขึ้นเพื่อให้ฆาตกรได้สบายใจ? ในแง่กฎหมาย ฆาตกรในที่นี้ยังเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าทำผิดจนกว่าศาลจะตัดสิน การจัดพิธีเช่นนี้ของตำรวจเท่ากับว่าไปตอกย้ำกล่าวหาเขาเพิ่มเติมให้ประจักษ์ชัดว่าเป็นคนฆ่า ทั้งที่ตัวเขาเองอาจอ้างว่าก็ขอขมาไปตามที่เขาจัดขึ้นเมื่อตอนกลับคำในชั้นศาลก็เป็นได้

ประเด็นก็คือมีการทำพิธีเพราะมีความเข้าใจผิดว่าการขอขมาเป็นประโยชน์ต่อเหยื่อ ญาติพี่น้องพอใจเพราะวิญญาณจะไปสู่สุคติ ผมเห็นว่าญาติเข้าใจผิดในสาระอย่างฉกรรจ์ทีเดียว วิญญาณของผู้ตายจะไปสู่สุคติได้อย่างไรครับในเมื่อเขาถูกกระทำ เมื่อคนกระทำกับเขามาขอขมาแล้วจะทำให้เหยื่อ "สบายใจ" อย่างนั้นหรือ ผมคิดว่าเหยื่อจะ "สบายใจ" เกิดเป็นกุศลขึ้นจริงก็ต่อเมื่อวิญญาณของเหยื่อให้อภัยฆาตกรต่างหาก ไม่ใช่ฆาตกรมาขอขมา

คล้ายกับที่คนจำนวนมากในปัจจุบันเวลาไปรดน้ำผู้ใหญ่ไม่ว่าตอนสงกรานต์หรือวันเกิดมักให้พรผู้ใหญ่ (ขอให้อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร) แท้จริงแล้วต้องการไปขอพรจากผู้ใหญ่ ในประเพณีของเราเด็กจะไปอวยพรผู้ใหญ่ได้อย่างไร ทั้งหมดนี้คือความเข้าใจผิดกันเหมือนเรื่องขอขมา

เลิกพิธีขอขมาเหยื่อกันเสียเถอะครับ มันเสียเวลาและผิดวัตถุประสงค์ ไม่ใช่กงการอะไรของทางการที่จะทำให้ฆาตกรสบายใจ ดูแล้วรู้สึกปวดใจแทนญาติพี่น้อง และขอโทษเถอะครับ ผมรู้สึกคันเท้าทุกครั้งเมื่อเห็นหน้าตาอันแสนไม่สะทกสะท้านของฆาตกรยามขอขมา